

Der er også fortsat grund til at fremhæve, at zonetovmyndighederne ved administrationen af lovens bestemmelser skal medvirke til at sikre befolkningens rekreative interesser og bevarelsen af landskabelige værdier. Det er samtidig ved en ændret formulering af 2. og 3. led i § 1 præciseret, at disse hensyn også skal varetages i sager om udstykning og ændret anvendelse. Det er tydeliggjort, at by- og landzonenloven også har til formål at sikre landbrugs- og råstofressourcerne.

Til nr. 2

Som anført i bemærkningerne til nr. 1 udlægges byzoner og sommerhusområder ved lokalplan på grundlag af region- og kommuneplanlægningen. § 4, stk. 1, er nu uden selvstændig betydning, idet lokalplaner ikke må stride mod regionplanlægningen, hvilket påses af amtsrådet/Hovedstadsrådet, jfr. kommuneplanlovens § 25, stk. 1.

§ 4 stk. 2, er ligeledes uden selvstændig betydning. Rammerne for udlæg af byzone fastlægges i regionplanerne og kommuneplanerne. Som en overgangsordning, indtil der foreligger kommuneplaner, fungerer de midlertidige rammer i henhold til kommuneplanlovens § 15.

§ 4, stk. 3, om den byplanmæssige udformning af byzoner er også unødvendig. De pågældende hensyn varetages af kommunalbestyrelserne, jfr. § 1 i kommuneplanloven.

Til nr. 3

Ændringen er en tydeliggørelse af bestemmelsens anvendelsesområde.

Til nr. 4

Ved de foreslåede bestemmelser i § 9, stk. 1 og 2, overføres kompetencen til at give zonetovstilladelser til kommunalbestyrelsen i områder, der bliver omfattet af en godkendt eller endeligt vedtaget landzonelokalplan. Det er en betingelse, at forslaget er vedtaget og offentliggjort efter den 1. juli 1980. Der henvises i denne forbindelse til reglerne i kommuneplanlovens kapitel 3 om lokalplaners indhold og tilvejebringelse.

Forslaget er begrænset til lokalplaner, der tilvejebringes efter lovens ikrafttræden. Det skyldes, at der ved behandlingen af lokalplanforslaget må ske en vurdering af forslaget i lyset af, at gennemførelsen betyder en automatisk overførelse af zonetovkompetencen. Varetagelsen af de regionplanmæssige hensyn vil i almindelighed nødvendiggøre, at landzonelokalplanerne indeholder mere vidtgående

bestemmelser til regulering af mulighederne for bebyggelse og ændring af de matrikulære forhold.

Det ligger i folketingsbeslutningen af 31. maj 1978, at den gældende planlægningslovgivning og den igangværende planlægning skal respekteres.

I forbindelse med godkendelsen af de midlertidige § 15-rammer for en kommune, er der taget stilling til, hvor stor en del af den samlede byggekvote i kommunen, der skal udnyttes til byggeri i byzoner, og hvor stor en del, der herefter bliver tilbage til byggeri i landzone. Lovforslaget indebærer ikke nogen ændring af disse kvoter. Det bemærkes, at de midlertidige § 15-rammers byggekvoter meget snart over hele landet vil blive afløst af de godkendte regionplaners retningslinier for fordeling af byggeriet mellem henholdsvis landzoner og byzoner.

De eksisterende midlertidige § 15-rammer vil normalt ikke omfatte landsbyer. Gennemførelse af en landzonelokalplan forudsætter derfor ændring af § 15-rammerne eller godkendelse af lokalplanen. Tillæg til § 15-rammer skal i overensstemmelse med kommuneplanlovens regler godkendes af amtsrådet (Hovedstadsrådet) eller af miljøministeriet, jfr. miljøministeriets cirkulære nr. 188 af 10. oktober 1978. I forbindelse med disse godkendelser vil det blive sikret, at der ikke ved gennemførelsen af landzonelokalplaner sker ændringer af betydning af den del af kommunens byggekvote, som er forudsat at skulle udnyttes til byggeri i landzone. Kommunalbestyrelserne må således i deres forslag til landzonelokalplan have taget stilling til, hvor meget byggeri kommunalbestyrelsen i medfør af zonenloven over en årrække vil tillade gennemført i landzonelokalplanområdet og i hvilken takt.

For så vidt angår tidligere gennemførte lokalplaner, er det foreslået, at amtsrådet/Hovedstadsrådet kan tillægge disse lokalplaner samme virkning, hvis amtsrådet skønner, at lokalplanen kan danne grundlag for kompetenceoverførsel uden særlige betingelser. Amtsrådets/Hovedstadsrådets afgørelse herom kan påklages til miljøministeren. Det påregnes, at miljøministerens beføjelser vil blive delegeret til planstyrelsen. Det må i denne forbindelse fremhæves, at en landzonelokalplan for at være et egnet grundlag for at overføre zonetovkompetencen normalt bør indeholde en stillingtagen til hele landsbyen. Lokalplanen bør derfor omfatte hele landsbyen og ikke blot det område, hvor der er et aktuelt behov for byggeri.

Det følger af kommuneplanloven, at de tilladelser i henhold til by- og landzonenloven, som meddeles af kommunalbestyrelserne i landzonelokal-